

Og med hensyn til arbejdsmarkedets parter, så er de da inddraget, for der kommer jo koordinationsudvalg, og de er også med i forskellige andre sammenhænge. Så vi synes ikke, de er glemte, og vi håber da også, at mange af de job, som de, der skal aktiveres, skal ud i, bliver noget, som arbejdsmarkedets parter selv skaber.

Tom Behnke (FP):

Det bliver et spændende forløb med disse fire lovforslag, for vi hørte jo hr. Jørn Pedersen stå her og læse eventyret om kejserens nye klæder op, og det forlød jo, at Fremskridtspartiet er et meget uansvarligt parti, som man ikke kan regne med, for Fremskridtspartiet vil ikke være med til at tage det økonomiske ansvar, når vi taler om finansloven, og når vi taler om økonomi i det hele taget, og sådan kan man selvfølgelig godt udlægge det, og derfor er der selvfølgelig også mange mennesker, der tror, at Fremskridtspartiet er et dybt uansvarligt parti, men i virkeligheden forholder det sig jo omvendt, for hvad er det, Fremskridtspartiet ikke vil være med til? Fremskridtspartiet vil ikke være med til, at det offentlige år efter år kører med underskud og oparbejder en større og større gæld.

For staten har jo en gæld på op imod 800 mia. kr., og hvem skal betale de penge tilbage? Ja, det er der kun de kommende generationer til at gøre. Og er det meget ansvarligt, at man gennem årene har ført en politik, der har bevirket, at det offentlige i dag skylder 800 mia. kr. væk, og er det meget ansvarligt, at man hvert år vedtager en finanslov med et dundrende underskud? Nej, selvfølgelig er det ikke det, men det er det, flertallet af partierne her i Folketinget gør.

I Fremskridtspartiet føler vi, at det er ansvarligt at sætte tæring efter næring og at sørge for, at der er balance i økonomien, og hvis det så udelukker Fremskridtspartiet fra at være med i forhandlingerne, ja, så er der ikke noget at gøre ved dét.

En anden ting, som jeg synes er lidt beklagelig, er, at vi her i løbet af en eftermiddag skal forsøge at diskutere os igennem fire lovforslag, som er lige så omfattende som en ændring af grundloven, og den ville man jo ikke bare ændre på en eftermiddag. Jeg synes, der er sat for lidt tid af til det, og jeg synes, det er synd, at de fire forslag er klumpet sammen i én behandling, hvor man så må prøve at holde sig inden for den talletid, der er. Deraf kommer jo også de meget korte og overordnede ordførertaler.

Men som jeg ser de fire lovforslag, har ministeren forsøgt og er også i et vist omfang nået frem til, at vi her får en klargøring af de regler, der er på det sociale område, således at man både som bruger og som den, der skal administrere denne lovgivning, nemt kan se, hvor man i det enkelte tilfælde passer ind, og hvilke rettigheder og pligter både det offentlige og den, som skal modtage hjælp og ydelser fra det offentlige, har.

Den tydeliggørelse af rettigheder og pligter synes jeg er kommet godt til udtryk i de fire forslag. Jeg synes, ministeren har ramt temmelig godt på det punkt.

En del af lovgivningen er naturligvis en videreførelse af de eksisterende regler, men der er også kommet en masse nyt ind i den. Ikke desto mindre mener jeg, at ministeren har formået at fastholde princippet om, at det skal være enkelt og overskueligt, sådan at alle kan følge med i, hvad det er, der står i disse love.

Og de fire forslag, der nu foreligger, handler dels om retssikkerheden, dels om den sociale service og dels om aktivering af de ledige, og sidst, men ikke mindst, handler de om alle pensionsordningerne.

Og når jeg ser på retssikkerheden, må jeg jo sige, at i den tid, hvor jeg har siddet i Folketinget, har jeg stort set aldrig haft en dag, hvor en utilfreds borger ikke har ringet til mig for at klage over den behandling, som den pågældende borger har fået i kommunen, og det er i reglen, fordi vedkommende står uforstående over for den afgørelse, der er truffet, eller ikke fået tilstrækkelig vejledning eller måske endda har fået forkert vejledning, og det synes jeg er udtryk for, at der er et eller andet galt med hensyn til retssikkerheden, at jeg daglig skal ringes op af borgere, som ikke kan forstå den afgørelse, de har været udsat for, og som er utilfredse med det, der er sket, for det må jo på en eller anden måde bero på, at vedkommende enten har fået en mangelfuld og eller en forkert oplysning fra det offentlige.

Dér er det utrolig vigtigt – og det synes jeg bliver præciseret i forslaget fra ministeren – at kommunen gør sig klart, at hvis der skal komme nogle lykkelige mennesker ud i den anden ende, hvis folk, der beder om hjælp fra det offentlige, bagefter skal føle, at de har fået en god service og er kommet videre, så er det meget vigtigt, at den vejledning, de får, er korrekt og rigtig.

Men jeg synes også, der mangler en del, når vi taler om retssikkerheden; hr. Villy Søvnald har